

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 6C/151/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513201163
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Pavlovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3513201163.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom samosudkyňou JUDr. Lenkou Pavlovičovou v právnej veci navrhovateľa Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31575951, zast. Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom Bratislava, Žabotova 2/B, IČO: 36866881, proti odporcovi L. K., I.. X. XX.XX.XXXX, Z. Z. B. Z., X.. Š.. T. XXX/XX, v konaní zastúpenému opatrovníčkou Mgr. Emíliou Brešťanskou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, o zaplatenie 584,42 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd ruší Platobný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa

26.03.2013 č.k. 10Ro/53/2013-26.

II. Súd návrh zamieťa.

III. Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd odporcu zaviazal k zaplateniu

sumy 584,42 Eur, 6,5% ročného úroku z omeškania zo sumy 326,27 Eur od 14.11.2008 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Uviedol, že dňa 25.11.2004 uzatvorili účastníci Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi službu povolené prečerpanie na osobnom účte a odporca prostredníctvom svojho účtu vykonával bezhotovostné a hotovostné platobné operácie na ťarchu osobného účtu. Na tento účel poskytol navrhovateľ odporcovi na účet peňažné prostriedky, ktoré mohol odporca čerpať do výšky poskytnutého debetného limitu. Odporca počas trvania platnosti zmluvy prečerpal sumu 326,27 Eur, ktorá predstavuje nepovolený debetný zostatok. V súlade so zmluvou dôjde povolením čerpania peňažných prostriedkov do výšky debetného limitu na účte k platnému a účinnému uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí služby PP, výšku a účinnosť debetného limitu banka oznámi majiteľovi účtu formou výpisu z technického systému banky na adresu na zasielanie výpisov v zmysle zmluvy. Banka je tiež oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ťarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu týka, resp. na ťarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Keďže odporca nedoplnil zostatok na svojom účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku zvýšeného o ďalšie položky stanovené v Zmluve a v Sadzobníku poplatkov, navrhovateľa dňa 13.11.2008 odstúpil od Zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok. Odporcu vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 584,42 Eur, ktorá pozostáva z istiny 326,27 Eur a sankčného úroku z omeškania vo výške 258,15 Eur. Za

rozhodujúci dátum pre určenie základnej úrokovej sadzby NBS považuje navrhovateľ deň 14.11.2008, teda deň nasledujúci po odstúpení od zmluvy.

Platobným rozkazom tunajšieho súdu zo dňa 26.03.2013 č.k. 10Ro/53/2013-26 súd návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel.

Pobyt odporcu sa nepodarilo súdu zistiť, preto mu bol pre toto konanie Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 15.11.2013 č.k. 6C/151/2013-47 ustanovený opatrovník.

Na výzvu súdu navrhovateľ špecifikoval svoj nárok. Uviedol, že odporca neuhradil debetný zostatok, preto došlo dňa 13.11.2008 k vyrovnaniu nevyrovnanej výšky debetného zostatku 376,72 Eur odporcu navrhovateľom. Ide o účtovné vyrovanie zo strany navrhovateľa. Odporca ale následne vykonal tri čiastočné úhrady, a to dňa 17.12.2008 vo výške 33,19 Eur, z čoho bola suma 26,07 Eur započítaná na istinu a 7,12 Eur na sankčný úrok (zmluvný úrok), dňa 12.01.2009 vo výške 23,24 Eur, z čoho na istinu bolo započítaných 18,59 Eur a na sankčný úrok 4,65 Eur, a dňa 16.04.2009 vo výške 23,24 Eur, z čoho bolo na istinu započítaných 5,79 Eur a na sankčný úrok 17,45 Eur. Spolu teda uhradil odporca sumu 79,67 Eur. Z tohto dôvodu sa navrhovateľ domáha zaplata sumy 326,27 Eur ako nevyrovnanej výšky debetného zostatku, ktorý pozostáva z nedoplatkov na poplatkoch, úrokoch (nevyrovnaná výška debetného zostatku 376,72 Eur mínus započítaná úhrada 50,45 Eur) a zaplata sumy 258,15 Eur ako sankčný úrok. Podľa časti E/ Depozitné produkty- ostatné produkty, bodu 1.E.4, Sadzobníka poplatkov navrhovateľa sankčná úroková sadzba predstavuje 20% ročne do 30.06.2012, 28% ročne od 01.07.2012 do zaplata. Navrhovateľovi preto patrí 20% sankčný poplatok zo sumy 326,27 Eur od 14.11.2008 do 30.06.2012 a 28% sankčný poplatok zo sumy 326,27 Eur od 01.07.2012 do zaplata. Navrhovateľ si napriek tomu príslušný sankčný úrok z omeškania v podanom návrhu uplatňoval z vyčíslenej istiny 326,27 Eur iba za obdobie odo dňa nasledujúceho po vyrovnaní nevyrovnanej výšky debetného zostatku, t.j. od 14.11.2008 do podania návrhu a zároveň poníženy o čiastočné úhrady započítané na sankčný úrok z omeškania vo výške 29,22 Eur. Sankčný poplatok bol vo výške 287,37 Eur a navrhovateľ od tejto sumy odpočítal úhrady vo výške 29,22 Eur.

Podľa § 173 ods.2 O.s.p., ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods.1). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Pre nemožnosť doručenia platobného rozkazu odporcovi súd platobný rozkaz v súlade s citovaným ustanovením zrušil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhu, výpisom z obchodného registra na navrhovateľa, Zmluvou o osobnom účte Axion zo dňa 25.11.2004, žiadosťou o zmenu účtu na iný účet zo dňa 31.05.2006, návrhom majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte, návrhom na zriadenie/prehodnotenie debetného limitu, súhlasom s debetným limitom, výpismi z účtu odporcu, výzvami na zaplata dlžných súm, Všeobecnými obchodnými podmienkami - Prima banka Slovensko, a.s., Sadzobníkom poplatkov, písomným vyjadrením navrhovateľa zo dňa 20.02.2014, odstúpením od zmluvy zo dňa 10.11.2008. Súd vec prejednal v neprítomnosti účastníkov, ktorí sa na pojednávanie napriek riadnemu predvolaniu nedostavili.

Ako vyplýva z dokladov predložených navrhovateľom, dňa 25.11.2004 bola medzi Dexia banka Slovensko, a.s., (pôvodné obchodné meno navrhovateľa) a odporcom uzatvorená Zmluva o osobnom účte Axion. Jej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky Dexia banky Slovensko, a.s. (ďalej len OP). Na základe tejto zmluvy navrhovateľ zriadil dňa 25.11.2004 odporcovi osobný účet Axion č. XXXXXXXXXXX/XXXX v Sk. V ustanoveniach zmluvy, ktoré majú prednosť pred OP, sa uvádza, že banka úročí kreditný/debetný zostatok účtu aktuálnou úrokovou sadzbou, navrhovateľ si vyhradil právo zmeny

úrokovej sadzby. Za vykonávanie platobných operácií a ďalšie služby bol navrhovateľ oprávnený účtovať si poplatky v zmysle Sadzobníka poplatkov.

Dňa 31.05.2006 podal navrhovateľ žiadosť o zmenu účtu na iný účet, a to rastový osobný účet.

Dňa 01.06.2006 podal odporca návrh na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte, na základe ktorého mal navrhovateľ zriadiť odporcovi povolené prečerpanie na osobnom účte odporcu formou povolenia čerpania peňažných prostriedkov do výšky debetného limitu na osobnom účte odporcu. Výšku debetného limitu a účinnosť mal navrhovateľ oznámiť odporcovi formou výpisu. Výška debetného limitu bola 10.000,-Sk.

Listom navrhovateľ oznámil odporcovi, že mu bol povolený debetný limit 10.000,-Sk s účinnosťou od 01.06.2006. Navrhovateľ ďalej súdu predložil výpisy z účtu odporcu s prehľadom transakcií na účte.

Listom zo dňa 01.08.2008 oznámil navrhovateľ odporcovi že od 31.05.2008 eviduje na jeho účte nepovolený debetný zostatok vo výške 349,48 Eur a vyzval ho na doplnenie zostatku na účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku zvýšenú o sankčný úrok stanovený v zmluve o účte.

Listom zo dňa 10.11.2008 navrhovateľ odstúpil od uzatvorenej zmluvy o účte dňom doručenia oznámenia.

Pri posúdení nároku navrhovateľa na zaplatenie celkovej dlžnej sumy vychádzal súd z nasledujúcich ustanovení zákonov.

Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V danom prípade došlo medzi účastníkmi k uzatvoreniu zmluvy o bežnom účte, na základe ktorého navrhovateľ zriadil pre odporcu účet v slovenskej mene. Následne medzi účastníkmi došlo k dohode o tzv. povolenom prečerpaní na účte, čím došlo k tomu, že ich zmluvný vzťah nebol upravený iba ustanoveniami o bežnom účte, ale i ustanoveniami Obchodného zákonníka, ktoré upravujú poskytovanie úverov. V danom prípade povolené prečerpanie účtu v podstate znamená poskytovanie úveru zo strany navrhovateľa za určité úroky a poplatky. K takejto zmene došlo od 01.06.2006, kedy navrhovateľ oznámil odporcovi tzv. debetný limit v sume 10.000,-Sk. V danom prípade je odporca fyzickou osobou a peňažné prostriedky neboli využívané na jeho podnikanie. Z tohto pohľadu je potrebné na vzťahy medzi účastníkmi aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce tzv. spotrebiteľské zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka účinného k 01.06.2006 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej

obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V danom prípade navrhovateľ vystupuje v pozícii „dodávateľa“ a odporca v pozícii „spotrebiteľa“, preto súd zmluvu o povolenom prečerpaní považuje za zmluvu spotrebiteľskú. Je zároveň zmluvou typovou, navrhovateľ ju uzatváral vo viacerých prípadoch, pričom odporca nemal možnosť obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť.

Podľa § 2 písm. a), b), e) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

Až od 01.07.2006 bolo v § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. ustanovené, že zákon sa nevzťahuje na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu. Do tohto termínu však i takýto úver bol považovaný za spotrebiteľský úver. Do 01.07.2006 bolo ustanovenie § 1 ods. 3 tohto zákona v znení: „Zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu“. Z tohto znenia by sme však rovnako mohli vyvodiť záver, že ani do 01.07.2006 sa na povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na bežných účtoch nevzťahoval zákon č. 258/2001 Z.z. Súd však už konštatoval, že v danom prípade uzatvorená zmluva o úvere je typom spotrebiteľskej zmluvy.

V prípade spotrebiteľských sporov orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Takúto povinnosť aj pre súd stanovila v spotrebiteľských sporoch novela zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa vykonaná zák. č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014 (§ 5b zákona). Ide o ustanovenie, ktoré ukladá povinnosť najmä súdom z úradnej povinnosti skúmať, či v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami nedošlo k premlčaniu. Vzhľadom k tomu, že táto novela zákona o ochrane spotrebiteľa nemá prechodné ustanovenia, má súd povinnosť prihliadnuť k premlčaniu ex offio pri všetkých sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv v čase svojho rozhodovania.

V danom prípade treba konštatovať, že zo strany navrhovateľa ako veriteľa došlo k odstúpeniu od uzatvorenej zmluvy o účte listom zo dňa 10.11.2008. V rámci tejto zmluvy bolo povolené aj prečerpanie. Odstúpením od zmluvy o účte došlo tak k odstúpeniu od úverovej zmluvy a účastníci si boli povinní vrátiť všetko, čo si vzájomne poskytli.

Podľa § 451 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V danom prípade súd nárok navrhovateľa na vrátenie poskytnutého plnenia po odstúpení od zmluvy posúdil ako návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo plnením z právneho dôvodu,

ktorý odpadol. Navrhovateľ od zmluvy odstúpil, následkom bolo zrušenie zmluvy a teda povinnosť oboch zmluvných strán vrátiť si poskytnuté plnenia.

Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa názoru súdu nárok navrhovateľa je v celom rozsahu premlčaný v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okamihom nadobudnutia účinnosti odstúpenia od zmluvy navrhovateľ vedel, že zmluva je zrušená a vedel, že povinnosťou odporcu je vrátiť poskytnuté plnenie. Následne tak mohol plnenie vymáhať. Keďže k odstúpeniu od zmluvy došlo dňom 10.11.2008, k premlčaniu nároku navrhovateľa došlo po 10.11.2010. Navrhovateľ uplatnil nárok na súde dňa 06.02.2013. Urobil tak po uplynutí premlčacej doby. Aj keď odporca námietku premlčania nevzniesol, teda sa premlčania sám nedovolal, v zmysle uvedenej novely zák. č. 250//2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení súd z úradnej povinnosti na premlčanie uplatneného nároku prihliadol a návrh z tohto dôvodu zamietol.

Odporcovi ako v konaní úspešnému účastníkovi vznikol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. nárok na náhradu trov konania. Túto si podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, a tak mu súd náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.